

ХАЙ ЖИВЕ ПЕРШОТРАВЕНЬ!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видавець з 1933 р.

№ 17 (1590).

26 КВІТНЯ 1985 РОКУ.

Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

23 квітня 1985 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

На Пленумі з доповідю «Про скликання чергового XXVII з'їзду КПРС і завдання, звязані з його підготовкою та проведенням» виступив Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов.

Пленум постановив скликати черговий ХХVІІ з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу 25 лютого 1986 р.

XXVІІ з'їду КПРС - ідну зустріч!

СВЯТО ВІЛЬНОЇ ПРАЦІ

Перше травня — день міжнародної солідарності трудящих, свято пролетарського інтернаціоналізму.

Історія Першотравня в Росії — одна з важливих сторінок розвитку революційного руху в нашій країні. Традицію святкування Першотравня утвердили робітники Петербурга, провівши майвку у 1891 році. На Україні пролетарське свято було відзначено у Львові у 1890 році. З середини 90-х років майвки набувають політичного характеру. Важливу роль у цьому відігравала петербурзька марксистська організація «Союз боротьби за визволення робітничого класу» на чолі з В. І. Леніним.

У Країні Рад Першотравень став святом вільної праці. Велика організаторська і політична робота Комуністичної партії, напружена праця усіх трудящих забезпечують розвиток країни на всіх основних напрямках економічного, соціального і культурного прогресу.

«Правда» за 14 квітня ц. р. писала: «У кожного нашого свята є прикметні риси. Нинішній Першотравень теж має свої. Всюди розгортається підготовка до ХХVІІ з'їзду КПРС. Зовсім скоро Країна Рад, народи інших соціалістичних держав, все прогресивне людство будуть відзначати 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. В пам'яті поколінь вічно живе безприкладний подвиг радянських воїнів, партизан і підпільніків, трудівників тилу. Ця пам'ять закликає радянських людей ще активізувати трудиться на благо своєї соціалістичної Батьківщини, в ім'я змінення її економічної і оборонної могутності, енергійно відстоювати справу миру на планеті».

Саме такими почуттями був пройнятий багатотисячний колектив Одеського держуніверситету ім. І. І. Мечникова 20 квітня ц. р. у день Ленінського суботника.

Ударно працювали представники університету на схилах Ювілейного парку (махмат і юрфак), і парку Перемоги на заїзді ділянки алеї Слави. Живава робота кипіла в університетському Ботанічному саду, де працювали понад 1000 викладачів і студентів гуманітарних факультетів.

Справді по-робітничому, на совість попрацювали у цей день колективи учбово-експериментальної майстерні, буд-групи та автобази. Не можна не відзначити, що особливості організованості і ефективності в роботі було досягнуто на історичному та юридичному факультетах.

Внутрішнє задоволення, яке відчув кожен від доброї роботи на суботнику, стало ще одним свідченням того, що рішення позачергового березневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС, на якому з новою силою було наголошено на необхідності всіляко зміцнювати трудову дисципліну, знайшли глибокий відгук у наших серцях. Народ гаряче схвалює заходи партії і уряду, метою яких є подальше підвищення нашого з вами добробуту.

Нову хвилю трудового піднесення у всього університетського колективу викликав північний (1985 р.) Пленум ЦК КПРС, на якому було прийнято рішення скликати черговий ХХVІІ з'їзд КПРС 25 лютого 1986 р. Професорсько-викладацький склад, студенти, співробітники та інженерно-технічний персонал університету гаряче схвалюють рішення квітневого Пленуму ЦК КПРС, які окреслюють чітку перспективу економічного і соціально-політичного розвитку нашої країни. Сьогодні кожен розуміє, що від нашого сумніння в роботі залежить не лише наш особистий добробут, але й могутність нашої любмої Батьківщини.

Заради цього варто завжди працювати по-ударному.

БЕЗСМЕРТЯ ЛЕНІНСЬКИХ ІДЕЙ

22 квітня у Великому актовому залі відбулася загальноуніверситетські урочисті збори, присвячені 115-ї річниці від дня народження Володимира Ілліча Леніна. Збори відкрив секретар парткому доцент І. І. Кондратюк.

Слово про Леніна виголосив професор І. М. Дузь. На зборах виступили студентка

механіко-математичного факультету, відмінниця навчання, член бюро міському ЛКСМУ Алла Кобзева, студент 1 курсу мехмату із КНДР Цой Єн Сік, студент III курсу біофаку із ДРА Фрейдун Мухамед.

Промові схвилювано говорили про всепереможну силу ленінських ідей, які

стали надійним дорожоказом скрізь, де ведеться боротьба проти устоїв старого світу.

Пройдуть віки, людство ніколи не забуде ім'я Леніна, творця першого у світі Декрету про мир, положення якого і зараз надихають всіх чесних людей на безкомпромісну боротьбу з імперіалістичними силами війни.

тету виступила Ленінська стипендіатка Жанна Зінов'єва.

Секретар Центрального району ЛКСМУ Ю. В. Беспальов вручив студентам почесні грамоти. Учасники зустрічі схвалили текст Звернення Ленінських та іменних стипендіатів до всіх студентів міста і району.

НАШ КОР.

Днями в кінотеатрі Одеса з нагоди Ленінського ювілею відбулася традиційна зустріч членів бюро Центрального райкому партії міста Одеси з Ленінськими та іменними стипендіатами вузів району.

Гостей тепло вітала перший

секретар Центрального РК Компартії України Людмила Степанівна Михайлена.

Представники передової студентської молоді розповіли про свої навчальні та наукові справи, громадську роботу. Від імені студентів універси-

ти

З нагоди Дня преси редакція газети «За наукові кадри» сердечно вітає і широко дякує всіх своїх активних дописувачів, студкорів та спецкорів, учасників редакційних зустрічей, учених, викладачів, студентів-авторів актуальних та проблемних статей і кореспонденцій, слухачів ШМЖ, усіх друзів газети, які сприяли успішній роботі «ЗНК».

Бажаємо вам доброго здоров'я і творчих успіхів.

ХАЙ ЖИВЕ ЛЕНІНСЬКИЙ КОМСОМОЛ — БОЙОВИЙ ПОМІЧНИК І НАДІЙНИЙ РЕЗЕРВ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, ПЕРЕДОВИЙ ЗАГІН РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ!

(Із Заклику ЦК КПРС).

Комсомольське життя

ЯКЩО ЗНЯТИ РОЖЕВІ ОКУЛЯРИ

(ЗІ ЗБОРІВ КОМСОМОЛЬСЬКОГО АКТИВУ УНІВЕРСИТЕТУ).

16 квітня ц. р. відбулися збори комсомольського активу університету, на яких з доповідю «Завдання комсомольської організації університету по забезпеченню гідної зустрічі ХХVII з'їзду КПРС» виступив секретар комітету ЛКСМУ Ігор Банделюк.

Е обговоренні доповіді взяли участь 8 чоловік. З великим інтересом присутні вислухали промову секретаря парткому університету І. І. Кондратюка.

Під бурхливі оплески учасників зборів третій секретар Центрального райкому ЛКСМУ Н. Риженко вручила комсомольській організації вузу перехідний Червоний прапор, яким університетський комсомол нагороджено за перше місце у змаганні серед вузів району.

На зборах активу у склад комітету комсомолу були дообрані аспірант істфаку В. Кравець та студент IV курсу істфаку О. Петрик.

По доповіді учасниками активу була прийнята відповідна постанова.

У своєму виступі Ігор Банделюк, зокрема, сказав, що п'ять місяців, що минули з дня проведення ХХХ звітно-виборної комсомольської конференції університету, були сповнені напруженості праці комсомольців і молоді вузу. Чимало корисних справ на рахунку університетської комсомолії.

Проте будемо відвертими: досягнуте не може нас задовільнити, і закривати очі на недоліки ми не маємо ніякого права.

Унаслідок нашої неорганізованості, недисциплінованості, благодушності, а інколи й безвідповідальності у першому семестрі понизилась абсолютна успішність по університету у порівнянні за той же період минулого навчального року.

На думку доповідача, позитивний досвід в академічній роботі накопичили УВК механіко-математичного, біологічного та історичного факультетів, і цим досвідом необхідно творчо скористатися всім іншим факультетам. Питання успішності треба вирішувати, починаючи з кропіткої роботи з першокурсниками та слухачами підготовчого відділення, як це робиться на механіко-математичному факультеті (секретар комсомольського комітету Г. Райчев). Цей досвід необхідно вивчити комсомольським бюро фізичного факультету та факультету РГФ.

Зупинившись на проблемах студентської наукової роботи, доповідач вказав, що вузьким місцем тут залишаються нездовільні звязки студентських конструкторських бюро і проблемних груп з виробничими колективами.

Не можна вдовольнитися і роботою ради молодих учених і спеціалістів (голова С. Топоров). До цього часу немає помітних зрушень у справі об'єднання зусиль РМУІС зі студентськими науковими товариствами. На деяких факультетах РМУІС існують формально.

Керівництво юридичного і історичного факультетів, наприклад, не цікавиться діяльністю рад молодих учених. Потребує уважного розгляду

і позитивного рішення питання про представництво голів РМУІС в учених радах факультетів.

Значну увагу доповідач приділив питанням ідеологічної роботи в комсомолі. Підготовка до 40-річчя Великої Перемоги, XII Всеесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві та Чергового ХХVII з'їзду КПРС виявили суттєві недоліки багатьох ідеологічних та політико-виховних заходів.

Значно більше необхідно приділити увагу пропаганді радянського способу життя, особливо в студентських гуртожитках. Відчувається настійна потреба у створенні університетського агітколективу, який займався б пропагуванням ідей XII Всеесвітнього фестивалю. Не повинен стояти останочні цієї роботи і студентський клуб.

Не дивлячись на те, що останнім часом дещо покращали контакти комітету комсомолу з кафедрами суспільних наук, проте вони ще не можуть задовільнити нинішні потреби. До того ж поки що відсутня планомірна спільна робота комітету комсомолу з кафедрами філософії і політичної економії.

Ці недоліки не можуть не вплинути на суспільну активність комсомольців.

В організації суспільно-політичного, патріотично-масового та спортивного характеру, правової та атеїстичної пропаганди ще чимало формалізму, рутини, байдужості і звичайних лінощів.

Серйозні дорікання були висказані промовцем на адресу штабу оперативного загону дружинників університету (командир А. Батій), а також комсомольських бюро факультетів, які не займаються належним чином добром кандидатур в загін, що призводить до плинності складу загонів і навіть зрыву чергування.

Наприкінці виступу доповідач докладно зупинився на нездовільній роботі комсомольських засобів масової інформації. На його думку, нікого не може задовільнити робота редакції «Комсо-

мських людей» у ті незабутні дні. Серед гостей були Юрій Трусов, автор відомого романа «Хаджибей», драматург Лідія Селютіна, автор п'єси «Чайки над містом», Віра Олександровна Фабіанська — учасник одеського підпілля, доцент кафедри російської літератури.

Слухачі факультету з великою увагою вислухали розповіді гостей про роботу над творами, про геройче минуле Одеси, про творчі плани на майбутнє.

мольського прожектора». Убогий зміст і поверховість багатьох «КП» не витримують ніякої критики. З цього призу були названі «КП» юрфаку, філфаку, геолого-географічного факультету та підготовчого відділення.

Усіх недоліків, мабуть, було б значно менше, якби комсомольські вожаки, комсомольські активісти більш зацікавлено і відповідально самі ставилися до доручених справ. Адже нічим, окрім як безпорадністю та байдужістю самих комсомольських керівників, не можна пояснити того факту, що на ряді факультетів своєчасно не були проведенні комсомольські збори.

В значній мірі вина за це лежить і на комітеті комсомолу університету, — сказав у заключення Ігор Банделюк.

Комсомольські активісти, які прийняли участь в обговоренні доповіді, відверто і самокритично зупинилися на недоліках, які мають місце в роботі первинних комсомольських організацій.

На думку секретаря комсомольської організації ГГФ Г. Марчук, членом комітету комсомолу ОДУ необхідно регулярно бувати в первинних організаціях і не лише на факультетах, але й на курсах та в академічних групах. Вона запропонувала провести фестиваль другої народів СРСР.

Г. Марчук висловила критичне зауваження на адресу газети «За наукові кадри», яка неоперативно реагує на події комсомольського і студентського життя університету.

Член УВК істфаку Л. Ковал'янік вважає, що успіх навчання студента повинен забезпечуватися ще на стадії відбору абітурієнтів. Вона запропонувала створити в школах міста об'єднані студентсько-шкільні гуртки, що дозволило б ще на шкільній лаві цілеспрямовано виховувати «свого» абітурієнта.

У цьому відношенні уваги комітету комсомолу потребує і заочне підготовче відділення університету.

І. Гаврилюк, відповідальна за інтернаціональний сектор, звернула увагу присутніх на те, що в гуртожитку № 6 немає навіть приміщення, де можна було б проводити зустрічі і бесіди з питань інтернаціонального виховання. Як не дивно, але в університеті не створено клубу інтернаціональних зв'язків.

М. Орловський зупинився на питаннях воєнно-патріотичної роботи. На його думку, ця робота потребує пошуку нових форм і залучення більш широкого кола добре підготовлених старших товаришів. Комсомольців цікавить історія університету, створенням якої починається. Необхідно об'єднати зусилля студентів і ветеранів університету у справі вивчення, доповнення і широкій пропаганді серед студентів країни традицій університету, героїчних подвигів тих викладачів і студентів, які загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Голова ради ветеранів комсомолу університету О. В. Гриньова побажала комсомольським активістам гідно нести естафету добрих справ в університеті, якій розпочинали покоління неповторних бурхливих років.

В організації і проведенні вечора активну участь взяли ветеран Великої Вітчизняної війни, учасник оборони Сталінграда П. Т. Маркушевський, куратор групи українських філологів Л. М. Ісаєнко та слухачі факультету В. Журавель, С. Грибкова, О. Лобода, Л. Куриленко та інші.

Вечір надовго запам'ятався молоді, бо він викликав хвилюючі спогади про великий подвиг наших земляків-одеситів.

І. Кличко,
слухач підтв. відділ.

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

З ТРУДОВИМ ПІДНЕСЕННЯМ

(РЕПОРТАЖ ІЗ УЕМ).

дукції на 1500 крб. з чистою виконані.

Добре попрацювали робітники механічного цеху, де бригадиром комуніст А. В. Пашенко, не відстали від них і майстри столлярного цеху, яким керує безпартійний В. В. Ковальчук. Чималу роботу виконала бригада слюсарів під керівництвом секретаря парторганізації М. Бондаренка.

Адміністрація університету була задоволена і роботою бригади О. В. Пучкова, яка працювала на збиральні крісел в новому актовому залі.

Але чи не найважче пришлось Володимиру Ісааковичу Валлеру, учаснику Параду Перемоги. Саме йому було доручено випустити «Бліскавку» про суботник. Та от біда — кого відзначити, адже всі без винятку працювали відмінно.

Начальник майстерень Микола Ілліч Абрамов тільки посміхався: були б завжди у нього такі «клопоти», він бі і лиха не знав. До душі усім прийшовся суботник, справжнє свято праці і молодечого запалу.

НАШ ВЛАСКОР.

Твоя майбутня професія

КРУГООГЛЯД ЮРИСТА:

ЯКИМ ЙОМУ БУТИ?

Такою була тема дискусії чергового засідання студентського клубу «Ю-80» («Юрист 80 років: яким йому бути?») при кафедрі державного і адміністративного права.

За традицією клубу дискусію ведуть викладачі кафедри, часто запрошуються і викладачі інших кафедр та факультетів, кафедр суспільних наук. Цього разу дискусію вели зав. кафедрою професор М. П. Орзіх і доцент М. С. Черкес.

Засідання проходило в гуртожитку № 4 і учасниками його були лише студенти юридичного факультету, але обговорення вийшло за межі «чистої» юриспруденції.

Яким бути юристу 80-х років? Які рамки його кругогляду? Як формувати знання про навколошній світ? Навколо цих питань проходила жива дискусія. Як відомо, право є регулятором суспільних відносин. Науково-технічна революція призводить до того, що знання, наочні сьогодні, потребують постійного поповнення. Людина, що йде в ногу з часом, повинна постійно вчитися, поширювати кругогляд. Юристу треба мати універсальні знання та інтереси. Адже зміни, які відбуваються в житті, ведуть до змін в праві, і не тільки в окремих нормах, але і взагалі в системі права. Практика свідчить, що юристу необхідні знання з області медицини, психіатрії, кібернетики, генетики, соціології. Важко назвати сферу діяльності людини, яку не треба було б знати юристу. Невиладково обговорення йшлося у різних руслах: політика і медицина, література і музика, мистецтво і наука.

Але не можна «охопити неосяжне». Особливо стверджує практика роботи в народному господарстві — юрисконсульт повинен досконально вивчити свою галузь, те виробництво, на якому він працює. Він повинен орієнтуватися в статистиці і демографії, володіти ораторським мистецтвом. Нарешті він повинен орієнтуватися в житті, вміти спілкуватися з людьми, бути комунікаційним.

Поки учасники дискусії висловлюють свої думки відносно того, чи є межі ерудиції

засідання запрошени полковник державної безпеки у відставці В. В. Ніконов, генерал-майор міліції у відставці Н. Г. Ємелін, генерал-майор юстиції у відставці К. М. Конойко.

О. КУТАТЕЛАДЗЕ, асистент кафедри державного і адміністративного права.

26 квітня 1985 р.

ПРАЦІВНИКИ ІДЕОЛОГІЧНОГО ФРОНТУ! ПЕРЕКОНЛИВО ПРОПАГУЙТЕ ІДЕЮ ПАРТИЇ В МАСАХ, ГЛІБШЕ І ЯСКРАВІШЕ РОЗКРИВАЙТЕ ДОСЯГНЕННЯ СУСПІЛЬСТВА РОЗВИНУТОГО СОЦІАЛІЗМУ! АКТИВНО ВИКРИВАЙТЕ ПІДРИВНУ ІМПЕРІАЛІСТИЧНУ ПРОПАГАНДУ!

(Із Закликів ЦК КПРС).

НА АПЕРЕДОДНІ травневих свят дещо пожвавіша робота редколегій стінних газет факультетів, курсів, наукових підрозділів та інших колективів університету.

Приємно відзначити, що на протязі останніх років привертають увагу своїм змістом та художнім оформленням стінні газети Наукової бібліотеки (секретар парторганізації В. А. Бозіна, редактор Л. Є. Ненова), філологічного факультету (секретар парторганізації А. І. Паньков, редактор М. І. Ільяш) та факультету романо-германської філології (секретар парторганізації А. А. Барбарида, редактор В. В. Шишков).

Творчим стимулом в роботі редколегій у ці дні є прагнення якомога краще відзначити такі всесвітньо значимі події, як Першотравень та 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

Проте деякі редколегії замість того, щоб сказати тепле слово про викладачів чи службовців університету — ветеранів війни чи героїчного тилу, вдovольняються загальними міркуваннями з приводу вказаних подій або ж — що ще гірше — передрукують матеріали з центральних газет, в яких, звичайно, не може бути інформації про життя данного університетського колективу.

Навіть поверховий аналіз

стінних газет показує, що основним їх недоліком є відсутність серйозних матеріалів з життя партійних, профспілкових та комсомольських організацій, про учебний процес і відношення студен-

СТІННІ ГАЗЕТИ

тів до своїх обов'язків, про боротьбу з порушниками учбової і трудової дисципліни, прогульниками тощо.

Іноді вражає бездумний, легковажний тон окремих газет, редколегії яких, буває, дозволяють собі нетактовність і образливу розв'язаність у відношенні до людей.

Принципова критика, без якої не може обйтись жодна стінниця, не має нічого спільног з глупливістю чи образою.

Короткий огляд стінників, що друкується сьогодні в «ЗНК», являється свідченням того, що деякі партійні організації факультетів і підрозділів забули про те, що стінники мають стати їх надійними помічниками у боротьбі за успішне виконання першочергових завдань науки, навчання, соціалістичних зобов'язань.

Завершилися вибори в пар-

тійних групах. Проте, насінніків відомо, ні на одних зборах не піднімалися питання про ефективність роботи редколегій стінних газет. Це, м'яко кажучи, дивує, бо тяжко уявити, як можна згуртувати колектив із закликами його до спільніх дій, не вдаючись до такого засобу масової інформації і пропаганди, як стінна газета. Варто нагадати також, що стінники лише тоді відповідатимуть своєму призначенню, коли їх випускатимуть сумлінні, віддані цій справі люди.

На червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС підкреслювалось: «у нашому розподілі багатої арсеналу засобів освіти і виховання. Це і преса, і радіо, і телебачення... Справа за тим, щоб правильно використовувати всі ці засоби, застосовувати їх активніше, творчо, враховуючи, зокрема, значно зрослий фронт освіченості і запитів радянських людей».

Ці слова цілком стосуються стінної преси, справді найбільш масової у нашій країні.

Поздоровляючи з Днем преси великий колектив членів редколегій стінників і «Комсомольського проектора», парткомом університету твердо висловлює впевненість, що вони докладуть усіх зусиль, щоб виправдати почесне призначення газет як колективних організаторів і пропагандистів.

НАЗРІЛА РОЗМОВА

Чергове заняття школи молодого журналіста було присвячене усному огляду біля півтора десятка факультетських, курсових, групових стінників та «Комсомольського проектора» університету. Огляд вів ректор Одеського університету робкорів, член Спілки журналістів СРСР М. С. Едельман.

Підсумовуючи наші враження, спробуємо виділити головне, що заслуговує на спільну увагу.

Основним недоліком переважної більшості газет є відсутність плановості в роботі їх редколегій. Складається враження, що газети випускаються наспіх, ніби згадують про них в останню хвилину. Це ж саме можна сказати навіть про газети, які присвячуються урочистим датам.

Як відомо, стінні газети — органи деканів, партійних, комсомольських та профспілкових організацій. Проте спробуйте знайти у більшості газет хоча б маленькую замітку на партійну чи комсомольську тематику. Про висвітлення питань соціалістичного змагання і гордості не доводиться. А між іншим, це перша ознака того, що в партійних чи комсомольських організаціях, органом яких являється дана стінниця, критика і самокритика не поширені.

Інколи можна зустріти замітки про життя в гуртожитку або культурно-розважальні заходи, проведенні комсомольською організацією. Іні слова про справи навчальні, порушення трудової і учбової дисципліни, морального і естетичного виховання.

Слід зауважити, що комсомольським бюро біологічного, юридичного, геолого-географічного та ряду інших фа-

культетів необхідно проявити більший інтерес до того, як розвивається і чим живе фахультетська стінна преса.

Неможливо замовчувати якість наших стінників. Художнє оформлення більшості з них не витримує ніякої критики.

Особливо не щастить сатири і гумору. В багатьох стінниках вміщуються затерті, тривіальні жарти, які викликають не сміх, а примушують червоніти за тих, хто скористався подібним «шедевром».

Нашим стінникам бракує конкретності. Так, «Комсомольський проектор» механіко-математичного факультету піднімав таке важливе питання, як паління деякими студентками. Довго і нудно розповідалось у дописі про шкідливість цієї поганої звички. Проте не було названо жодного прізвища і навіть не підкреслено, що сам факт паління в аудиторіях є грубим порушенням відповідного наказу ректора. Користі від такої «критики» аніякої.

На огляд стінної преси були запрошенні всі редактори і члени редколегій стінників, що виходять в університеті, проте на засідання прийшли лише філологи, хіміки та математики.

Мабуть, доцільно було б найближчим часом провести загальноуніверситетську нараду редакторів і членів редколегій стінників з запрошенням партійних і комсомольських активістів, що відповідають за пресу, для серйозної розмови про якість наших стінних газет. Така розмова вже давно назріла.

С. МУХАМЕТШИНА,
член комітету ЛКСМУ ОДУ.
В. МЕРКУЛОВА,
наш позаштат. кор.

РАДІ ГОСТАЯМ

нами бесіду на актуальну міжнародну тему, а зібрати слухачів ми не можемо, бо студенти, через те, що погано пра-

цюють електронагрівальні плинти, не встигли зварити вечіріо.

А слухати лекцію, не поївши...

— Що ж, не погодитися з

тобою тяжко, особливо якщо згадуеш, що під час війни на війні наїзду на Україні бой бдяли військові команди, умудрялися годувати особистий склад гарячою їжею. Але, скажи, будь ласка, чи всі викладачі добре обізнані з положенням у гуртожитку, з умовами проживання студентів?

— Побоююсь бути необ'єктивним, але, мабуть, не всі викладачі, яким доводиться чергувати в гуртожитку, добре обізнані з нашими проблемами. Деякі просто формально, як кажуть студенти, «відвідують свій номер», з членами студради не контактиують. Очевидно, ім байдуже, у якому настрої з'явиться завтра той чи інший студент на їх лекцію чи семінар.

Те ж саме хотів би сказати про студентський профком. Ми, студенти, навіть не відчуваємо, що такий існує в університеті.

До розмови підключаються дівчата. На їх думку, газета «За наукові кадри» недостатньо приділяє увагу проблемам сту-

дентського побуту. А ті критично зауваження, які час від часу з'являються на її сторінках, залишаються без наслідків. Чому люди, які покликані відповісти в університеті за покращання стану справ, не реагують на критичні виступи газети? Що ж, зауваження слухне, і ми адресуємо його партійним і адміністративним органам вузу.

Хотіла б ще зауважити, — додає Тетяна Суставова, — що нас, студентів, дивує одна обставина. Подивіться на тематику бесід чи лекцій, які проводять з нами в позакласну годину. Це міжнародне становище, патріотична тематика, антирелігійні (інколи) бесіди. Зрозумійте мене вірно. Ми — за ідейне виховання. Але ми — молоді люди і невдовзі нам доведеться створювати власні сім'ї. Проте такі теми, як кохання, сім'я якось старанно замовчуються нашими наставниками.

Отже, гості підкинули теми для роздумів. І ми їм за це вдячні.

М. УСПЕНОВ.

Слово читачу

ЗАВЖДИ СЕРЕД ЛЮДЕЙ

Юнаком, палко закоханим у мистецтво, приїхав Микола Доброгорський з села Слобідка Талайівського району Сумської області до Одеси, міста, що вабило своїми культурними традиціями, романтикою моря. І коли в 1938 році вступив на філологічний факультет, не зміг знати, що студентські роки — світлі і безтурботні, сповнені райдужних надій — перервуться незабаром порою грізних випробувань.

Коли сьогодні Микола Іванович повертається думкою у той далекий час, то бачить себе, третьокурсника, схожим на герой Олеся Гончара із роману «Людина і зброя». У складі 318-го гвардійського мінометного полку він брав участь у прориві блокади Ленінграда, у наступі на Виборг, в оточенні Берліна, у взятті Брандenburga.

І досі в пам'яті серця — фронтові друзі, однopolчани. Часто, згадує Микола Івано-

вич свого комбата — Героя Радянського Союзу І. А. Хоменка, людину, що стала для нього взірцем мужності та непохитності. У своїх спогадах «Катюш руїжи огневые», розповідаючи про форсування річки Сестра, що на Карельському перешику, се-ред бійців, які відзначилися, автор називає і М. І. Доброгорського (за участь у цій військовій операції Микола Іванович був нагороджений медаллю «За відвагу»).

Довгий час працював Микола Іванович заступником декана військового та заочного навчання, був редактором газети «За наукові кадри». Майже 20 років він у групі народного контролю

факультету і п'ять років — його голова. Неодноразово обрався партгрупором кафедри, членом партбюро факультету.

Доцент Доброгорський — автор ряду наукових статей, методичних розробок.

Ветеран Великої Вітчизняної війни, ветеран університету, Микола Іванович охоче передає свій життєвий і професійний досвід студентській молоді, і люди платять йому щирою повагою.

Л. КОВАЛЬЧУК,
доцент кафедри
української літератури.

1 ТРАВНЯ

«До 40-річчя Великої Перемоги

«НЕ ТОЛЬКО ЗА СВОЮ СТРАНУ...»

На кафедрі російської мови для іноземних студентів пройшов III тур олімпіади з російської мови, присвячений 40-ій річниці Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. На заключення олімпіади відбувся великий концерт.

НА ЗНІМКАХ: співають корейські студенти; Фатіма Авід Сайд (НДРІ) виконує пісню «Синий платочек»; Маурисіо Мак та Херардо Крус Мурильо співають пісню «Последний бой». Фото В. РИБАЛЬЧЕНКА.

До 7-ї річниці Квітневої революції в ДРА

БРАТЕРСЬКИЙ ПРИВІТ НАРОДАМ, ЯКІ ВІЗВОЛИЛИСЯ ВІД КОЛОНІАЛЬНОГО ЯРМА І ОБРАЛИ ШЛЯХ СОЦІАЛІСТИЧНОГО РОЗВИТКУ!

(Із Закликів ЦК КПРС).

ку, покінчила з режимом поміщиків, феодалів і відкрила перед країною шлях до соціального прогресу і демократичного розвитку.

Указом Революційної Ради Республіки мільйони афганських селян були звільнені від заборгованості поміщикам і лихварям. Проголошена аграрна реформа, конфісковані землі у поміщиків були безплатно розділені між 296 тисячами безземельних і малоземельних селян. Проведена робота по організації сільськогосподарських кооперативів і селянських кас взаємодопомоги.

Національно-визвольна, демократична, антифеодальна антиімперіалістична революція, здійснена афганським народом 27 квітня 1978 ро-

РЕВОЛЮЦІЯ НА МАРШІ

Закон про сім'ю і шлюб уперше надав жінці рівні права з чоловіком. Розпочата кампанія по ліквідації масової неграмотності. Все це змінило соціальну базу революції. Проти ДРА і завоювань революції була розпочата неоголошена війна, спланована і підготовлена Вашингтоном, рядом імперіалістичних союзників США.

Зводчі наклеп на завоювання Квітневої революції, вороги афганського народу намагаються об'єднати реакційні сили мусульманських країн під антикомуністичними лозунгами, довести, на чебто демократична революція в Афганістані, здійснена в інтересах народу, є «ворожою Ісламу». Спекулюючи на релігійних почуттях

відсталої частини народу, імперіалісти мусульманськими лозунгами обробляють наїманців, банди душманів, яких засилають з території Пакистану в Афганістан. Ці нелюди вбивають вчителів за те, що вони вчать грамоті дітей і дорослих; жінок за те, що вони осмілились відкрити обличчя; селян за розподіл поміщицьких земель; робітників за участь у будівництві нової держави.

30 квітня 1978 року Радянський Союз першим офіційно визнав ДРА, у зв'язку з чим розпочався новий етап у добросусідських афгано-радянських відносинах.

У Радянського Союзу і Афганістану співпадають інтереси і позиції в такому ва-

жливому питанні, як боротьба за передбудову міжнародних економічних відносин на демократичній, рівноправній і справедливій основі. Історія афгано-радянських відносин — переконливе свідчення величезної ролі соціалізму не тільки в завоюванні суверенітету, а й у захисті і встановленні незалежності колоніальних і напівколоніальних країн і народів.

Мухаммед Расул АКБАРІ, зам. лідера земляцтва ДРА бюфаку;

К. В. ОСТАШКОВ, професор, куратор земляцтва.

студенти проходять десятимісячне стажування в інституті російської мови ім. О. С. Пушкіна.

З кожним роком збільшується число гуртків і курсів по вивчення російської мови, зростає і кількість слухачів. Значну методичну допомогу у цій справі афганським викладачам надає Радянський культурний центр (РКЦ) в Кабулі.

Влітку 1981 року вперше група ліцеїстів із Кабула взяла участь у IV Всесвітній олімпіаді школярів з російської

мови в Москві і завоювала срібну та бронзову медалі.

Сьогодні понад 10 тисяч афганців охоче вивчають російську мову. І я щасливий, що маю змогу не лише оволодівати професією, але й удосконалювати свої знання російської мови в Одеському університеті.

ЗІЯУДДІН РОСТАІ, студент ІУ курсу юрфаку, Афганістан.

Російська мова в Афганістані

Перший навчальний заклад в Афганістані, де почалось викладання російської мови, — Кабульський політехнічний інститут був створений за допомогою СРСР у 1969 році. Згодом російська мова включається до програми двох технікумів, збудованих при сприянні Радянського Союзу: гірничого в Мазарі-Шаріфе (1971 р.) і Кабульського автомеханічного (1974 р.).

Після Квітневої революції

1978 р., в результаті проведення реформи в галузі освіти, кількість вивчаючих російську мову швидко зростає. З передмогою революції російську мову починають викладати в Кабульському ліцеї «Революція».

У 1979 році на філологічному факультеті Кабульського університету відкривається кафедра російської мови і літератури, яка готує кваліфіковані кадри русистів для різ-

них навчальних закладів країни, починаючи від шкіл і закінчуєчи вузами.

В Кабульському університеті російська мова вивчається як друга іноземна мова або факультативно на кількох факультетах. З 1981 року російська мова вивчається також в медичному та сільськогосподарському інститутах.

З середини третього курсу (це зв'язано з особливостями навчального року в ДРА)

ПІШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (в місті 206-841).

«За наукові кадри», орган парткома, ректората, профкомов и комітета комсомола Одесского государственного университета им. Мечникова. (На українському языку).

Друк тип. «Чорноморська комуна» Одеского обкому КП України, чл. 50-річчя СРСР, 1. Тираж 1000 прим. Обсяг 0,8 аркуша формату газети «Правда». Зам. № 5881.